

ההבדד ההחוששב

HAIL!

He was only President of the United States.
But he planned to work his way up.

A Hail Company Production Original story and screenplay by Larry Spiegel and Phil Dusenberry Directed by Fred Levinson

"חיי!"
מודעת פרסומת לסרטו של פרד לוינסון האמריקאי "חיי!" המציג את נשיא ארצות הברית כמטורף צמאי. המודעה מצחיקה יותר מהסרט. מתחת לדמותו של הנשיא הנשר נאמר במודעה: "הוא היה רק נשיא ארצות הברית, אבל הוא תכנן לפלס את דרכו למעלה!"

אר את כל גלגולי האנושות, מתקופת האבן הקדומה והאדם הפרימיטיבי, דרך דור רות ההשכלה והקדמה, אל הניווט והחזרה הסופית לתקופת האבן. הבמאי הוא גיימס אייבור, בריטי יליד הודו הנחשב בדרך כלל לאיש מוכשר מאוד והצלם הוא ואלטר (טום ג'ונס) לאסאלי. אבל המשימת שהם נטלו על עצמם היא כל כך מתנשאת ויהיה, עד שרק לעתים רחוקות הם באמת יוצרים קשר עם הצופה.

אותה טלוויזיה מימנה סרט נוסף באותו כיוון, עוד יותר מורכב ויבש מקודמו. הבמאי הפעם היה דוקא הונגרי, מיקלוש יאנסקו, (סרט משלו מייצג את הונגריה בתחרות) ושם סרטו הטכניקה והפולחן רומז ישירות למה הכוונה. במשך כשעה ומחצה, מדובר שאטילה מלך ההונים, כב סמל המהפכה, ויאנסקו מתאר את הטכניקה והפולחן המתלונים למהפכה האמריקאית. בערך באותה צבעוניות וחיות כמו כהן ונביא של אחדיהעם. אותו מזכיר הסרט מאוד. באמת קשה לעיכול. אבל יאנסקו זכה בפרס הבמאים.

שונים בעולם, כלומר אינו חדש די פור צורך. הסיבה הבלתי רשמית, זו של פולנסקי היא שקולומביה, החברה המפיצה את הסרט, פחדה שלא יזכה בפרס ויה יזיק לפרסום. אני חושב שזו שטות מוחלטת. בכלל, פולנסקי מרוצה מאוד מעבודתו ומעצמו. "מדוע בחרתי בשקספיר? מדוע אכלתי בבוקר אשכולית? שיטת התחשק לי באותו זמן וזהו. למה דוקא "מאקבת"? משום שזהו המחזה השקספירי שלדעתי לא מיצה עד הסוף על הבר. אפילו הגירסה המפורסמת של קורוסאוה החטיאה את המטרה".

למי שטרם ירד לדעתו של פולנסקי, היא כמובן לעשות סרט אימים. מחזה בלהות מלא סממני בארוק, כרגיל בסרטיו. ומאקבת מספק חומר ויצא מן הכלל לכך. מכשפות מבחילות ומכוערות יותר מאלה שמצא פולנסקי קשה לתאר, והוא אפילו מפשיט אותן, כדי להבטיח שאיש לא יישאר רגוע במקומו. "דוקא נשים כאלה הרבה יותר קל לשכנע שיתפשו מאשר נערות צעירות" הוא מציין בשלוה גמרה. הוא משקה את מאקבת מרקחת מפלצתית המסמרת את שיער ה"צופים, אבל "לאמיתו של דבר זה אינו אלא מרק ירקות מקופסה".

ראשים נערפים במחי יד, ילדים מבוהרים בקבלנות, דם ניגר כמים, והשווער המפורסם מטיל מימיו שעה שהוא משמיע מונולוג של ניבולי פה. בקיצור פולנסקי בשיאו. אבל איפה שקספיר? אפילו אותה גירסה צולעת שנעשתה כמעט כלאחר יד על ידי אורסון וולס, העבירה יותר צמרמורת מכל מחזות הראווה הללו. אולי משום כך אין הסרט בתחרות? לא משנה. לראותו, זו חובה.

לעומת הצגות פאר אלה, יש סרטים ש"אינם נכללים בתחרות, פשוט משום שהם יותר מדי יוצאי דופן מכדי להתמודד עם מוצרים מסחריים קונבנציונליים. לכן קוב"צו בשבוע הביקורת או בשבועיים של איגוד הבמאים הצרפתיים. ואם לא כל מה שמוצג שם מעורר התפעלות, זה בודאי מעניק מושג כללי על מה שנעשה היום בקולנוע המתקדם בעולם. שבארץ אין כל זכר ממנו.

למשל, כל יורשיו הרוחניים של ז'אן לוק גודאר. כבר נאמר שכל הפסטיבל הזה עומד תחת סימן הפוליטיקה, ואין סרט המעז להתעלם ממנה לחלוטין. אולם יורשיו של גודאר עושים את העניין לפולחן, לעתים בצורה מרתקת, לעתים בצורה משהעמית, ועל פי רוב בסגנון הדרוש הרבה סבלנות והתמצאות מצד הקהל.

אמנותי,

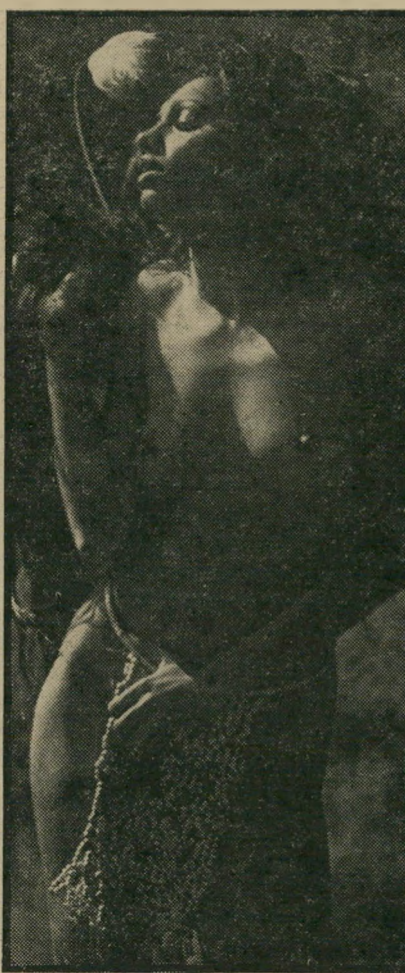
אבל משעמם

כה, האחים פאולו וויטוריו טאוויאני האיטלקיים. סרטם למיכאל הקדוש היה תרנגול, שהוא שמו של שיר לילדים איטלקי, רחוק מאוד מלהיות סרט לילדים. זהו תיאור מתומצת של מהפכת הנשלה לכלא וחיוב לשמור על שפיותו במשך 10 שנות מאסר בתא בודד. כשהוא נפגש לאחר מכן, בפעם הראשונה, עם המפגשים צעירים ממנו, מסתבר לו שכל האידיאלים שנלחם עבורם, וכל השיטות שהאמין בהם, עבר עליהן הכלח. הצעירים מתבוננים בו ככדינואור מתקופת האבן, שאין לו עוד שימוש ולבסוף הוא מתאבד. מי שמסוגל לעמוד בסגנון הטלגרפי המקוטע של הסרט, ובדיאלקטיקה צרופה שאינה נעזרת אלא בעלילה מרומזת, יכול בהחלט ליהנות. מעניין שהכסף לסרט סופק על ידי הטלוויזיה האיטלקית, למרות שה"ממשלה שם אינה שמאלנית כלל וכלל.

כדמות המפלצתית ביותר של אשה, צריך לראות את היצאניות הענקיות המציעות את סחורתן הגלויה בפני הקליאנטים ב"סרט זה. כדי לתפוס באמת מה משמעות הגרוטסקה בקולנוע.

ואם לא די בכך, יש סצינה אחרת, המתרחשת כולה בדמיונה של נסיכת כנ"סיה מזקנת. היא חולמת שכל אצולת הותיקן התכנסה בארמונה, לתצוגת אופ"נה... כנסייתית, בה מעלים לראווה דגמים חדשים של בגדי נזירות, לבוש קרדינלים עם מנורות ניאון וזהרות על הכובע והגב, ועוד המצאות מסוג זה. כמה שהוא אוהב את הדתיים... הכל שלא הכניס גם כמה מודלים מבני ברק.

אלא שמפה לאוון, התפשטה כאן שמור עה. מספרים כי הסרט הגיע לפסטיבל,

דגדגן בגודל

3 מטר

מה עידן היה בקאן? כמובן, איך אפשר להתעלם מהם?! הסרטים הי פורנוגרפיים! רשמית הם אסורים בצרפת, אבל ביריד מותר הכל. ומה שהוצג כאן, כולל את כל המינים: פורנו "רך", כלומר כזה בו רואים זיווגים, אבל לא אברי מין, ופורנו "קשה", שיכול לשמש עזר לכל גינקולוג ראוי לשמו, ובו ניתן להשקיף בדגדגן של אשה בגודל 3 מטר של הברד.

לכאורה זה נורא מסקרן. הסרט הראשון עוד נסבל, משום החידוש. השני מעצבן והשלישי כבר מוציא מן הכלים. קודם כל, כולם מצויינים בעלילות דביליות, ומה שגורא עוד יותר שהדביליות מתמדת להיות אפילו בעלת משמעות סוציאלית. אלא מה, שבסרטים כאלה, כמו בכל האחרים שאינם מן המומחים הגדולים ובעלי ההשראה העשירה בשטח זה? בסרטים אלה מסתמן עידן חדש. מצ"למת הקולנוע היא היום בתחום ההשגה של כל אחד. יש משתמשים בה לבצע כסף, אבל אם נשוב לכל אותם הסרטים שמהוץ לתחרות, גם כאשר הם איטיים, ומשמעמים ומרגיזים בימורנותם, הם מצ"לביעים על דבר אחד משותף: יוצריהם החליטו שהגיע הזמן להפסיק עם "מסך הכסף המבדר", ולהתחיל עם "הבד החור" שב"ב".

הנשיא

כמטורף רצחני

אמריקנים הכיאו עמם בין היתר כמה סאטירות פוליטיות פראיות. נגד המשטר, המוגזמות עד כדי כך שהן מחר טיאות את מטרותן. במאי סרטי פרסומת בשם פרד לוינסון, עשה סרט המכונה "חיי" בו מתואר נשיא ארצות הברית כמטורף רצחני ואווילי, הנואם בתחנות הספדים לקרבנותיו, מורה על רצח צעירים בתאוה, וקורא מאמרים לשבחיו בקול רם בבית שימוש ציבורי.

סגניו הם כולם מטורפים כמוהו. מוסר ההשכל של הסרט, צריך ללמד שאין תקווה בכל הזקנים. את כולם צריך לשלוח לבית משוגעים. הבמאי כנראה משוכנע בכך, אבל הסרט לא יעזור לו למצוא שותפים לאמונה. האמריקאים הביאו עמם גם דרמה המי בוססת על מקרה שהיה משפסם של התשעה מקאטונסויל המשחזר את משפטו של הרומן דניאל בריגן וכמה מאוהדיו אשר פרצו ללשכת גיוס ושרפו שם את המס"מכים כאות מתאהב נגד מלחמת וייטנאם. על הבימה היה המשפט להיט באמריקה, ויתכן מאוד שיהיה ללהיט גם בארץ. הדבר היומרגי ביותר שהגיע מאמריקה לקאן הוא יצירה סמלית בשם הפראים המתמרת, לא פחות ולא יותר, מאשר לת-

הפראים

אשה פוטלי, ה"שחקנית היהודית שהיא זמרת במקצועה, חופינה כנערת הג'ונג בסרט האמריקאי, "הפראים" המת יימר להציג את גלגולי האנושות מתקופת האבן ועד ימינו, בעזרת מנות מין ועידום.

קצר ב"15 דקות מכפי שהוצג ברומא. ר' אמנם שני קטעים, בהם צריכים היו מאס"טרויאני ואלברטו סורדי לגלם את עצמם, נעלמו ואינם. מדוע? אין איש יודע. פלוגי צריך היה להגיע לקאן כדי להציג את סרטו אבל ברגע האחרון, חלה ונשאר ברומא. מחלה דיפלומטית אולי?

ומדוע "מאקבת" של פולנסקי אינו בתחרות? ובכן, הסיבה הרשמית היא שהסרט מוצג כבר כמה חודשים במקומות